

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Μελωδ. Schubert : (Die Post), A, αρ. 10

ὦ ταχυδρόμε, πτερωτή
 περιστερὰ μου, διατί
 γοργή περνᾷς;
 Εἶπέ, εἶπέ ἂν ἀπ' ἐκεῖ
 ἔπου ἡ φίλη κατοικεῖ
 ἐδὼ γυρνᾷς.

Τί εἰς τὸ ράμφος σου κρατεῖς;
 Ἐπιστολὴν τῆς ποθητῆς;
 Χρυσὸ πουλὶ,
 ὦ! δός με την, νὰ σὲ χαρῶ,
 καὶ φέρε την τὸ τρυφερὸ
 αὐτὸ φιλί.

Ἄν σ' ἐρωτήσῃ πλὴν κ' ἐγὼ
 τί κάμνω, 'πὲ, πουλὶ γοργὸ,
 πῶς σὲ φθονῶ,
 γιὰτὶ πετᾷς νὰ τὴν ἰδῇς,
 κ' ἐν ᾧ κοντά της τραγουδεῖς,
 ἐγὼ θρηνῶ.

Μὴ 'ς τὴ φωλεά σου σταματᾷς,
 καὶ ἔπου 'ς τ' ἀψηλὰ πετᾷς,
 γοργὸ πουλὶ,

ἀψήφει βόλια καὶ φωτιά-
φοβήσου ὅμως μιὰ ματιά
ποῦ πυρπολεῖ.

ΕΥΧΗ

Μελωδ. Offenbach: (Violon enchante!), B, ἀρ. 26

ὦ! ἄς γένουμουν πουλί,
νὰ πετάξω νὰ σὲ διῶ,
καὶ νὰ δώσω ἓνα φιλὶ
εἰς τὰ μάτια σου τὰ δυῶ.

Εἰς τὸν ὦμο τὸν λευκὸ
τὸ κεφάλι ν' ἀκουμβῶ,
καὶ τὸ στόμα τὸ γλυκὸ
μὲ τὸ ράμφος νὰ τσιμπῶ.

ὦ! ἄς εἶχα δυὼ πτερὰ,
γῆ κ' αἴρα νὰ περνῶ,
κ' ὅταν ψάλλῃς λυγερὰ
νὰ σὲ περιτριγυρνῶ.

Νὰ σ' ἀκούω, νὰ μεθῶ
ἔς τὴν ἀγγελικὴ φωνή,
κ' εἰς χαρὰ κ' εἰς ἡδονή
βυθισμένος νὰ χαθῶ.

